

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

20 Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

catum est, quo maiori lumine plura cognoscat.

Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore.

Mirum sanè est, cum sint in anima concupiscentia, & desiderium, quomodo concupiscat desiderare, id est, id desideret, quod iam habet. Quippe desiderium propriè rei absentis est, sicuti gaudium, delectatio, & fruitio rei præsens sunt: amor autem & absentis, & præsens.

Quomodo cupiat anima desiderare.

An concupiscentia quædam (vt ait S. Augustinus) à desiderio differt, & esse potest etiam rerum, quæ habentur: quemadmodum diligit dilectionem suam, ita concupiscit desiderium, id est, amat se desiderare, suoque desiderio delectatur, & fruitur?

Prima expositio. S. Arg. hoc loco.

An iustificationes Dei, vt ait idem Sanctus etiam quando sciuntur, & non fiunt, absentes habendæ sunt: Sæpe enim quid agendum sit, videmus, nec agimus: quia non delectat vt agamus: & concupimus, vt delectet. Præuolat intellectus, & tardè sequitur, & aliquando non sequitur humanus, atque infirmus affectus. Ideò ergo desiderare concupiscebat, quæ bona esse credebatur, cupiens eorum habere delectationem.

Secunda.

tionem quorum potuit videre rationem.
Hæc ille.

Tertia. An aliud nihil significatur geminatione hac, Concupiscit anima mea desiderare, quam vehementia desiderij, vt eo loco, **Luc. 22.** Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, & alijs similibus?

Quarta. Sed fortè expeditius, aptiusque dicemus huius concupiscentiæ finem, & obiectum non esse desiderare simpliciter, sed desiderare omni tempore, quod sanè nondum obtinuerat: memor autem infirmitatis humanæ; atque sollicitus, ne quando desiderium refrigescat, desiderare concupiscit omni tempore, in prosperis, in aduersis, sine intermissione vlla: vt nullum momentum (inquit Ambrosius) bonæ prætereat vacuum cupiditatis.

Quinta. Videtur tamen adhuc facilior intellectus, & dulcior, si eo modo intelligamus, quo aliquid dicimur quærere etiam inuentum; cum desiderio, amorique nostro minime potest satisfieri, nisi magis, & magis requirat, quod amplius, & amplius inueniri potest. Non enim sine causa de Domino dictum est. **Psal. 104.** Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper.

Psal. 26. Et item. Tibi dixit cor meum, Exquisiuite facies mea, faciem tuam Domine requiram. Quid enim est, quærere, & confirmamini, nisi constanter, & sine fatigatione amplius, & amplius quærere? De hac quær-

sitione sic dulcissime S. Bernardus. Magnū donum quærere Deum. Ego hoc nulli in bonis animæ secundum existimo Primum in donis, vltimum in profectibus est. Virtutum nulli accedit, cedit nulli. Cui accedat, quam nulla præcedit? Cui præcedat, quæ omniū magis consummatio est? Quæ enim virtus adscribi possit non quærenti Deum, aut quis terminus quærenti Deum? Quærite, inquit, faciē eius semper. Existimo, quia nec cū inuentus fuerit, cessabitur à quærendo. Non pedum passibus, sed desiderijs quæritur Deus. Et vtique non extendit desiderium sanctum felix inuentio, sed extendit. Nunquid consummatio gaudij, desiderij consumptio est? oleum magis est illi. nam ipsum flamma. Sic est. Adimplebitur lætitia, sed desiderij non erit finis, ac per hoc nec quærendi. Hactenus Bernardus. Ergo in modo perfectiori res tota est. Nam & Moyse dicitur Deus locutus facie ad faciem, sicut solet amicus cum amico: & tamen idem dicebat. Si inueni gratiam in oculis tuis, ostende mihi faciem tuam. Et videbat ergo, & videre desiderabat: sed alius est ille modus videndi, quem cupiebat, de quo & audiuit. Non videbit me homo, & viuet. Ita & hic, & concupiscit desiderare, & habet desiderium, sed alio modo habet, alio modo habere desiderat. Neque huic concupiscentiæ, aut desiderio modus ponendus est.

*Serm. 84.
in Cassin.
tio.*

Exod. 33.

est, donec de claritate in claritatem progressi, tandem in aeternum diem introamus, & toti absorbeamur à luce.

21. Increpasti superbos; maledicti, qui declinant à mandatis tuis.

Increpatio Dei-
terribilis.
Psal 9.
105.
Nah. 1.

Item ma-
ledictio.
Jer. 29.

Isai. 24.

Eccl. 3.

DVra vox increpasti. Nam idem Propheta, Increpasti, inquit, gentes, & perijt impius. Increpuit mare rubrum, & exsiccatum est. Et Naum Increpans, inquit, mare, & exsiccat illud, & omnia flumina in desertum adducens. Vide quid faciat Dei increpatio: Quinquam verbum Hebraum significat etiam disperdere, & corrumpere. Sed durum nimis, quod sequitur, Maledicti, qui declinant à mandatis tuis. Verbum planè asperum maledictio. Vnde Jeremias ex persona Domini. Dabo, inquit, eos in maledictionem, & in stuporem, & in sibilum, & in opprobrium cunctis gentibus. Et Isaias, Maledictionem Domini deuorasse terram asserit. Denique si maledictio matris (vt est in Ecclesiastico) fundamenta domus eradicat, quid faciat maledictio Dei? Ergo & increpatio, & maledictio super superbo, qui declinant à mandatis Dei. Superbi enim sunt, qui sese Deo, auctori non humiliter subdunt. Superbos autem meritò increpat, & maledicit Dominus, quos, & odisse pronuntiatur, iisque quod

quod
stere.
Mer
fitiam
per cor
obedir
lum fa
ris, & e
Secu
rectitu
quod v
tanta p
tam pe
Ter
abeo, c
tant, ac
malè re
à nobis
item.
mus ei
Qua
menda
displic
metip
hil sint
ait S. B
quia co
Quid d
mifero
cum in
primi
tint. N